

Gardister. Nu vil jeg spørge, om det er disse Classer af tidligere Militaire, som kunne benævnes saaledes, som fleet er fra flere Sider med Hensyn til Stillingsevæsenet i Almindelighed; navnlig for Ingenieurcorpsets Vedkommende troer jeg ikke, at der er Anledning til at udtale sig med en streng Bedømmelse af Stillingsevæsenet i Almindelighed eller med at ståre Stillingmændene over een Kam. Jeg skal naturligtviis ikke forbyde mig i Stillingsevæsenet, som ikke her ligger for; men jeg har dog, da jeg troer, der kan gives Tilfælde, hvor det er nødvendigt at opretholde Stillingsevæsenet for ikke at paalægge Borgerne ufornødne Indskrænkninger i deres Frihed, ikke villet lade den nævnte Betegnelse deraf staae uimodfagt.

Sage: Det er vistnok rigtigt, som det er udtalt fra flere Sider, at, hvad enten man antager Forslaget under Nr. 42 eller Forslaget under Nr. 43, er aldeles Intet foregrebet. Jeg har været med at tilraade Forslaget under Nr. 43 med Forbehold af at høre den ærebe Krigsministers Udtalelse. Dersom han var gaaet ind paa dette Forslag, vilde jeg have beroliget mig derved. Han har jo imidlertid erklæret sig derimod. Spørgsmaalet dreier sig nu ganske simpelt derom: Skal man spare 16,000 Rb. eller ikke? Jeg tør ikke være med at paatage mig det Ansvar under Forhold som de nuværende at spare disse 16,000 Rb., naar Krigsministeren erklærer, at han lægger sær Vægt paa det af ham stillede Forslag. Jeg maa derfor stemme for Krigsministerens Forslag under Nr. 42.

Thorab: Naar jeg agter at stemme for Udvalgets Forslag under Nr. 43, saa er det væsentligt af Hensyn til, at Udvalget gennem sin Ordfører har udtalt, at der ved dette Forslag gives Krigsministeren en Udvei til at kunne faae alt det Mandskab indøvet, som han kunde ønske, og saa afforte i Garnisonstjenesten et Beløb, som kan svare til den forøgede Udgift ved Recruterens Uddannelse. Men det forekommer mig ogsaa, at den Betragtningssmaade, som Udvalget her har udtalt, finder en Støtte i Motiverne til det Lovforslag, som af den

høitagede Minister er forelagt os om den danske Hærs Organisation. Det er jo netop i Motiverne Sp. 1705 udtalt, at man for Fremtiden anseer Mandskabet, naar det har gennemgaaet Sommerøvelserne, for at være tilstrækkeligt uddannet, „at den nødvendige Dygtighed“ — som der staaer — „og Færdighed kan være erhvervet gennemsnitligt af Alle, forinden Noget hjemsendes, og at Hensigten med Tilstedeværelsen af Mandskab ved Bataillonerne efter Octobers Udgang fortrinsviis bør være den: at have en tilstrækkelig Tjenestefyrke til Raadighed, af hvilken de nødvendige Øvelsesapparater for Befalingsmandskolerne kunne afgives“. Derved har den høitagede Krigsminister betegnet sit Standpunkt med Hensyn til Garnisonstjenesten; han har herved klart nok sagt os, at han ikke tillægger den væsentlig Betydning for Mandskabets Uddannelse, og derpaa troer jeg, man maa lægge særdeles Vægt; thi det er det, som altid fra Sagmand møder En, saasnart man ønsker Garnisonstjenesten formindsket eller affkaffet: Nei, sig de, det kan ikke stee; thi den er en væsentlig integrerende Deel af Mandskabets Uddannelse. Det er nu et Punkt, hvori de Ifkesaghyndige have megen Bauskelighed ved at forsvare sig imod de Saghyndige; men naar man har en saa saghyndig Autoritet som den høitagede Krigsminister selv at støtte sig til, saa troer jeg, at det er aldeles forsvarligt, naar man, som Udvalget har gjort, siger: Knap af paa Garnisonstjenesten, og læg saa, hvad der derved bespares, til Sommerøvelserne; derved troe vi at have handlet forsvarligt. Jeg skal derhos gjøre opmærksom paa, at der i en omdeelt Piece om den nye Hærordning af Generalmajor Harbou findes en lille Dplysning, som jeg ogsaa ved denne Leilighed skal fremdrage. Side 23 gjengives nemlig en Skrivelse fra General Thestrup til Krigsministeren af 8de Mai 1851, og deri siger General Thestrup, at Armeeplanan af 1842 vel ansaae to Aars Uddannelse for at være passende; men det bestemtes tillige, at i Løbet af 4 Dage skulde der kun være een Formiddags- og een Eftermiddagsøvelse, der skulde anvendes til Mandskabets Uddannelse, saa at der i Virkeligheden fremkom det Resultat, at de 2 Aar reduceredes til Fjerdeparten eller omtrent $\frac{1}{2}$